

Kam chvá-táš, sr - dce mé, již pří-liš ztrá-pe - né?
 Chci k Si-jó-nu se brá - ti a před Bo-hem tam stá-ti.
 Byť za mo-ře jsem za - šel, i tam Ty bys mne na-šel.

2. Mé břímě těžké dost / a veliká má zlost; / však Kristus, Boží símě, / již převzal moje břímě; / neb krví svou vše dluhy / zaplatil za své sluhy.
3. Chrám, ten jest hříšných stan, / tam bral se publikán, / tam vyznal s upřímností / své těžké nepravosti, / tam volal k Bohu svému, / by milostiv byl jemu.
4. A proto k Otci též, / ó, synu, přímo běž / a pros Jej bez ustání / o jeho smilování. / Uslyší vševědoucí / Bůh modlitby tvé vroucí.

*Neboť každý, kdo se povyšuje,
 bude ponížen,
 a kdo se poníží, bude povýšen.*

L 18,14b